

Dosarul nr. 2ra-2012/21
2-20052736-01-2ra-22122021

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) V. Puica
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Guzun, A. Malîi, I. Dutca

Î N C H E I E R E

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burlacu Boris,
reprezentat de avocatul Procopovici Augustin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Burlacu Boris
împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Amiasteel Group” cu privire la
anularea ordinului de concediere, încasarea salariului mediu pentru absența forțată
de la muncă, încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă și
repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 18 mai 2020, Burlacu Boris a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SRL ”Amiasteel Group” cu privire la anularea ordinului de concediere,
încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă, încasarea
compensației în locul restabilirii la locul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Burlacu Boris a menționat că în temeiul contractului
individual de muncă din 15 august 2019, a fost angajat la SRL ”Amiasteel Group”
în calitate de sudor cu un salariu lunar de 4 000 lei.

De asemenea, a menționat că prin ordinul nr. 26/19 din 02 decembrie 2019, a
fost concediat, însă ordinul respectiv nu i-a fost adus la cunoștință.

Reclamantul a invocat că a fost concediat ilegal, fiind privat de posibilitatea
de a munci.

Burlacu Boris a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 26/19 din
02 decembrie 2019, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la muncă,
încasarea compensației în locul restabilirii la locul de muncă în mărime de 3 salarii
medii lunare și încasarea sumei de 4 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 decembrie 2020, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Burlacu Boris.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că în baza contractului individual de muncă nr.16/19-CIM din 15 august 2019, Burlacu Boris a fost angajat la SRL "Amiasteel Group" în calitate de sudor, pentru o perioadă nedeterminată, pe un termen de probă de 3 luni, începând cu 15 august 2019, cu un salariu lunar, în mărime de 4 000 lei.

Prin ordinul SRL "Amiasteel Group" nr.26/19 E din 02 decembrie 2019, în temeiul art. 86 alin.1) lit. h) din Codul muncii, Burlacu Boris a fost concediat pentru absență nemotivată de la lucru mai mult de 4 ore consecutive.

De asemenea, instanța de fond a constatat că din procesele-verbale nr.3/P din 02 decembrie 2019, întocmite de comisia formată din directorul comercial - Chiriac Ina, logistician gestiune flux - Cravciuc Liuba, șef de producere - Zlatov Andrei, la momentul întocmirii acestora, reclamantul Burlacu Boris nu se afla la locul de muncă, absentând nemotivat 4 ore consecutive și nu a comunicat motivele lipsei.

Din concluzia medicală eliberată de Centrului de medicină a aviației civile din 11 mai 2020, rezultă că reclamantul, la 02 decembrie 2019, s-a adresat la medic, însă nu se indică la ce oră și nu a fost luat la evidență pentru acordarea concediului medical.

La fel, instanța a stabilit că din analiza cumulară a răspunsului Inspectoratului de Stat al Muncii și ordinele de plată, rezultă că angajatorul a achitat toate plățile cuvenite reclamantului.

Astfel, prima instanță a concluzionat că actele anexate la materialele cauzei, denotă faptul că în ziua de 02 decembrie 2019, reclamantul nu a fost prezent la locul de muncă mai mult de 4 ore, fapt ce constituie temei pentru concediere, iar pe parcursul examinării cauzei, reclamantul nu a prezentat probe pertinente ce ar justifica absența sa de la locul de muncă, prin urmare nu sunt temeiuri pentru anularea ordinului de concediere.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2021, s-a respins apelul declarat de Burlacu Boris și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 21 decembrie 2020.

La 08 decembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Burlacu Boris, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Burlacu Boris, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei nu au fost aplicate normele de drept material și anume a art. 86, 206 alin. (1), 208 alin. (1) și 210 alin. (1) și (2) din Codul muncii.

De asemenea, a menționat că concluziile Inspectoratului de Stat al Muncii nu pot avea o forță probantă prestabilită pentru instanța de judecată.

La 22 decembrie 2021, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către SRL "Amiasteel Group" la 29 decembrie 2021, conform avizului de recepție (f.d. 140).

La 14 ianuarie 2022, SRL "Amiasteel Group" a depus referință la recursul declarat de Burlacu Boris, prin care a solicitat să fie considerat inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 27 octombrie 2021.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 08 decembrie 2021, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Burlacu Boris, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Burlacu Boris, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh